

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 46-47/2472

อัยการสูงสุด โจทก์ นายผาย นายคานจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 314, ป.อ. มาตรา 321 วิธีพ

ย่อ / หลักกฎหมาย

นำที่นำสืบ เมื่อไม่มีการกระทำผิดอย่างอื่น ความผิดฐานรับของโจรก็มีไม่ได้ ปัญหากฎหมายเมื่อประมาณ ๒ ปีที่ผ่านมาแล้ว ค.จำเลยจับกระป๋องพลัดได้ ๑ ตัวแล้วนำความไปแจ้งต่อกำนัน ๆ มอบให้ ค.รักษาไว้ ต่อมาอีก ๒ ปีเศษกำนันสั่งให้ ค.ส่งกระป๋องแก่ตน ค.ไม่ส่ง ผ.จำเลยช่วย ค.นำเอากระป๋องนั้นไปไว้ในป่า โจทก์ขอให้ลงโทษตาม ม.๓๑๔ แล ๓๒๑ ศาลเดิมแลศาลอุทธรณ์ตัดสินยกฟ้อง ศาลฎีกาเห็นว่า ตามพ.ร.บ.สัตว์พาหนะ ร.ศ.๑๑๙ ที่โจทก์อ้างขึ้นมาในฎีกาว่า เจ้าพนักงานหมายความรวมถึงกำนันเท่านั้นจึงจะมีอำนาจยึดกระป๋องของกลางไว้ได้ ค.เป็นแต่ผู้รักษาทรัพย์แทน เมื่อ ค.ไม่ส่งกระป๋องให้กำนันก็ต้องมีความผิดตาม ม.๓๑๔ นั้น ยังไม่จำเป็นต้องแสดงความเห็นประการใด เพราะโจทก์สืบไม่ได้ว่า คงได้กระทำให้ไปโดยทุจริตเพื่อเจตนาจะยกยอกกระป๋อง ซึ่งจะลงโทษได้ตาม ม.๓๑๔ เมื่อ ค.ไม่มีผิดแล้ว ข้อที่โจทก์ขอให้ลงโทษ ผ.ตาม ม.๓๒๑ ก็เป็นอันตกไปด้วย จึงตัดสินยืนตามศาลล่าง อุบัตยฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 46 - 47/2472อัยการสูงสุด โจทก์นายผาย นายคานจำเลย ป.อ. ม. 314, ม. 321 วิธีพนำที่นำสืบ เมื่อไม่มีการกระทำผิดอย่างอื่น ความผิดฐานรับของโจรก็มีไม่ได้ ปัญหากฎหมายเมื่อประมาณ ๒ ปีที่ผ่านมาแล้ว ค.จำเลยจับกระป๋องพลัดได้ ๑ ตัวแล้วนำความไปแจ้งต่อกำนัน ๆ มอบให้ ค.รักษาไว้ ต่อมาอีก ๒ ปีเศษกำนันสั่งให้ ค.ส่งกระป๋องแก่ตน ค.ไม่ส่ง ผ.จำเลยช่วย ค.นำเอากระป๋องนั้นไปไว้ในป่า โจทก์ขอให้ลงโทษตาม ม.๓๑๔ แล ๓๒๑ ศาลเดิมแลศาลอุทธรณ์ตัดสินยกฟ้อง ศาลฎีกาเห็นว่า ตามพ.ร.บ.สัตว์พาหนะ ร.ศ.๑๑๙ ที่โจทก์อ้างขึ้นมาในฎีกาว่า เจ้าพนักงานหมายความรวมถึงกำนันเท่านั้นจึงจะมีอำนาจยึดกระป๋องของกลางไว้ได้ ค.เป็นแต่ผู้รักษาทรัพย์แทน เมื่อ ค.ไม่ส่งกระป๋องให้กำนันก็ต้องมีความผิดตาม ม.๓๑๔

คำพิพากษา

นั้น ยังไม่จำเป็นต้องแสดงความเห็นประการใด เพราะโจทก์สืบไม่ได้ว่า คงได้กระทำให้ไปโดยทุจริตเพื่อเจตนาจะยกยอกกระป๋อง ซึ่งจะลงโทษได้ตาม ม.๓๑๔ เมื่อ ค.ไม่มีผิดแล้ว ข้อที่โจทก์ขอให้ลงโทษ ผ.ตาม ม.๓๒๑ ก็เป็นอันตกไปด้วย จึงตัดสินยืนตามศาลล่าง(มนู-เทพ-พรหม)แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีคำศาลฎีกาหมายเลขคดีคำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคำพิพากษา: เมื่อประมาณ ๒ ปีที่ผ่านมาแล้ว ค.จำเลยจับกระป๋องพลัดได้ ๑ ตัวแล้วนำความไปแจ้งต่อกำนัน ๆ มอบให้ ค.รักษาไว้ ต่อมาอีก ๒ ปีเศษกำนันสั่งให้ ค.ส่งกระป๋องแก่ตน ค.ไม่ส่ง ผ.จำเลยช่วย ค.นำเอากระป๋องนั้นไปไว้ในป่า โจทก์ขอให้ลงโทษตาม ม.๓๑๔ แล ๓๒๑ ศาลเดิมแลศาลอุทธรณ์ตัดสินยกฟ้อง ศาลฎีกาเห็นว่า ตามพ.ร.บ.สัตว์พาหนะ ร.ศ.๑๑๙ ที่โจทก์อ้างขึ้นมาในฎีกาว่า เจ้าพนักงานหมายความรวมถึงกำนันเท่านั้นจึงจะมีอำนาจยึดกระป๋องของกลางไว้ได้ ค.เป็นแต่ผู้รักษาทรัพย์แทน เมื่อ ค.ไม่ส่งกระป๋องให้กำนันก็ต้องมีความผิดตาม ม.๓๑๔ นั้น ยังไม่จำเป็นต้องแสดงความเห็นประการใด เพราะโจทก์สืบไม่ได้ว่า คงได้กระทำให้ไปโดยทุจริตเพื่อเจตนาจะยกยอกกระป๋อง ซึ่งจะลงโทษได้ตาม ม.๓๑๔ เมื่อ ค.ไม่มีผิดแล้ว ข้อที่โจทก์

ขอให้ลงโทษ ผ.ตาม ม.๓๒๑ ก็เป็นอันตกไปด้วย จึงตัดสินยืนตามศาลล่าง

องค์คณะ

มนู · เทพ · พรหม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/46-47/2472>